

BAHÁ'Í VALG

Deres hellighet og egenart.

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 19

BAHÁ'Í VALG

Deres hellighet og egenart.

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO 1990

Sitatene er samlet av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og ble fremlagt i 1989.

Oversatt av Gerd Strand.

© Bahá'í Forlag 1990

Elektronisk versjon 2009

ISSN 0801-650X

INNHold

- 1. Man må fremme en åndelig innstilling til valgene**
  - Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi 1
  - Fra meddelelser skrevet av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 2

- 2. Kvalifikasjonene hos dem som skal velges**
  - Fra brev skrevet av Shoghi Effendi 2
  - Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi 4
  - Fra et memorandum skrevet av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 6

- 3. Valgenes upolitiske karakter**
  - Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi 7
  - Fra brev skrevet av eller på vegne av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 7

- 4. Ingen nominasjon**
  - Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi 8
  - Fra et memorandum skrevet av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 10

- 5. Deltagelse i valg**
  - Fra brev skrevet av Shoghi Effendi 11
  - Fra meddelelser skrevet av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 12

- 6. Det nasjonale åndelige rådets rolle**
  - Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi .. 13
  - Fra meddelelser skrevet av
    - Det Universelle Rettferdighetens Hus 13

1. Man må fremme en åndelig innstilling til valgene

Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi

På valgdagen må vennene helhjertet ta del i valgene i enhet og vennskapelighet. De må vende hjertet mot Gud, frigjøre seg fra alt uten ham, søke hans ledelse og bønnfalle om hans hjelp og gavmildhet. 1

Igjen appellerer jeg innstendig til hver og en av dere og fornyer min eneste anmodning med all min overbevisnings glød, om at dere før og under det kommende årsmøtet gjør nok et forsøk, denne gangen mer spontant og uselvisk enn før, og bestreber dere på å gå til oppgaven – nemlig å velge deres delegater så vel som deres nasjonale og lokale representanter – med den åndens renhet som alene kan oppfylle vår Elskedes kjæreste ønske.... 2

Under gjennomføringen av denne hellige oppgaven må ingen som helst innflytelse, intet press fra noen kant, om det så skulle være fra det nasjonale åndelige rådet, under noen omstendigheter påvirke deres synspunkter eller begrense deres frihet. Delegatene må være helt uavhengige av alle administrative organer, må gå til oppgaven med absolutt uhildethet og samle oppmerksomheten om de viktigste og mest presserende sakene. 3

En slik rettlinjert oppførsel må med stadig økende kraft vise seg i enhver dom som bahá'í-samfunnets valgte representanter, i hvilken egenskap de enn måtte opptre, måtte bli anmodet om å felle. ... Man må gjenfinne et eksempel på den i alle bahá'í-velgeres oppførsel når de utøver sine hellige rettigheter og funksjoner. 4

Fra meddelelser skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Forhold som begrenset arbeidskraft, reisevansker og analfabetisme hos lokalbefolkningen finnes i ulik grad i andre land i verden. Vi har alltid og overalt sterkt oppfordret de aktuelle nasjonale åndelige rådene til å veilede og undervise vennene angående den riktige måten å gå frem på i bahá'í-administrasjonen, ikke bare i ukene like før de lokale valgene, men faktisk gjennom hele året, slik at vennene vil se frem til *ridván*-tiden med forventning og bestemme seg for å gjennomføre og holde i hevd de korrekte prinsippene for bahá'í administrasjon. 5

Målet bør alltid være å gi vennene en slik opplæring gjennom året at de ser på sin deltagelse i bahá'í-valg ikke bare som en rett som de utøver, men som en åndelig forpliktelse som bidrar til bahá'í-samfunnets velvære og vekst når den utføres i den rette bahá'í-ånd. 6

2. Kvalifikasjonene hos dem som skal velges

Fra brev skrevet av Shoghi Effendi

Man må også ta behørig hensyn til hva de faktisk evner og har prestert i dag. Og bare de som, uten hensyn til sosial status, er best kvalifisert for medlemskap, det være seg menn eller kvinner, bør velges til den ytterst ansvarsfulle stillingen som medlem av bahá'í-rådet. 7

La oss huske hans klare og ofte gjentatte forsikringer om at ethvert råd som er valgt i uselvskhetens og uhildethetens rene atmosfære, i sannhet er utpekt av Gud, om at dets avgjørelse virkelig er inspirert, om at alle bør bøye seg for dets beslutning uten forbehold og med fornøyelse. 8

På dette stadium ville det være umulig å ... overvurdere den enestående betydningen av det nasjonale åndelige rådet som institusjon... Dets stilling er uovertruffen, dets ansvar tungt og dets plikter mangefoldige og byrdefulle. Hvor stort er ikke privilegiet og hvor vanskelig er ikke oppgaven for de forsamlede delegatene som skal velge slike nasjonale representanter som ved sin tjeneste vil pryde og berike Sakens historie! ... de valgte delegatene plikter, uten det minste spor av lidenskap og fordom og uten hensyn til alle materielle betraktninger, å vurdere navnene bare på dem som best kan forene de nødvendige egenskapene ubestridt troskap, uselvvisk hengivenhet, et trenet intellekt, anerkjent dyktighet og moden erfaring....

9

... velgeren ... anmodes sterkt om ikke å stemme på andre enn dem som bønn og ettertanke har inspirert ham til å støtte....

10

... Jeg synes ikke at det er i samsvar med Sakens ånd å legge noen begrensning på de troendes frihet til å velge personer av hvilken som helst rase, nasjonalitet eller legning som *best kombinerer* de vesentlige forutsetningene for medlemskap i administrative institusjoner. De bør se bort fra personligheten og samle oppmerksomheten om egenskapene som oppgaven forutsetter og kravene den stiller, fordomsfritt, lidenskapsløst og upartisk. Rådet bør representere de ypperste, mest varierte og dyktigste elementene i ethvert bahá'í-samfunn.

11

Hvis man overhodet skal tolerere noen diskriminering, bør det være en diskriminering som ikke er rettet mot, men som snarere skjer til fordel for mindretallet, om det nå er tale om en rase eller en annen minoritet .... ethvert organisert samfunn under Bahá'u'lláhs banner bør se det som sin første og ufravikelige forpliktelse å fostre, oppmuntre og beskytte enhver minoritet i sin midte, hvilken tro, rase, klasse eller nasjon den enn tilhører. Så stort og avgjørende viktig er dette

prinsippet at i tilfelle stemmelikhet ved valg, eller hvis noen fra de ulike raser, trosretninger eller nasjonaliteter innenfor samfunnet er like godt kvalifisert, så bør man uten å nøle gi forrang til den parten som representerer minoriteten, og dette i den ene hensikt å stimulere og oppmuntre mindretallet og gi det anledning til å fremme samfunnets interesser.... 12

Velgerne ... må i bønn og hengivenhet og etter overveielse og ettertanke velge trofaste, oppriktige, erfarne, dyktige og skikkede sjeler som er verdige til å være medlemmer.... 13

Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi

... når det gjelder kvalifikasjonene for medlemmene av det åndelige rådet, så eksisterer det et skille av grunnleggende betydning som man alltid bør huske på i denne forbindelsen, nemlig mellom det åndelige rådet som institusjon og de personene som utgjør det. Det forventes på ingen måte at de er fullkomne, heller ikke kan man anse dem for å stå over resten av sine medtroende i kraft av noe naturgitt faktum. Det er nettopp fordi de er underlagt de samme menneskelige begrensninger som kjennetegner samfunnets øvrige medlemmer, at de må velges hvert år. Valgenes eksistens viser tydelig nok at skjønt rådsmedlemmer utgjør en del av en institusjon som er guddommelig og fullkommen, så er de likevel selv ufullkomne. Men det innebærer ikke nødvendigvis at deres dømmekraft er mangelfull.... 14

En troende har rett til å stemme på seg selv under valgets gang hvis vedkommende tilskyndes til det av sin samvittighet. Dette betyr ikke nødvendigvis at personen er en streber eller en egoist, for han kan samvittighetsfullt mene at hans kvalifikasjoner berettiger til medlemskap i et bahá'í administrasjonsorgan, og han kan ha rett. Det viktigste er imidlertid at vedkommende bør være oppriktig i sin mening og handle i

samsvar med sin samvittighet. Dessuten er medlemskap i et råd eller en komite en form for tjeneste og bør ikke sees på som et kjennetegn på naturgitt overlegenhet eller som et middel til selvforherligelse. 15

Det finnes ingen prinsipiell innvending mot at et råd blir gjenvalgt, helt eller delvis, forutsatt at medlemmene ansees å være vel egnet for denne stillingen. Det er den enkeltes fortjeneste som teller. Å bringe inn noe nytt eller selve det å gjenta valgene er rent sekundære hensyn. Endringer i rådets sammensetning vil være velkomne i den grad de ikke betyr en forringelse av rådets kvalitet. Når rådsvalgene så er over, bør resultatene godtas av alle de troende, samvittighetsfullt og uten tvil, ikke *nødvendigvis* fordi de representerer sannhetens røst eller Bahá'u'lláhs vilje, i den overordnede hensikt å skulle bevare enheten og harmonien i samfunnet.... 16

Angående deres spørsmål om delegaters og rådsmedlemmers kvalifikasjoner: De kvalifikasjonene han skisserte lar seg faktisk anvende på enhver som velges til et hvilket som helst bahá'í tillitsverv. Men de er bare en pekepinn og betyr ikke at personer som ikke fyller dem, ikke kan velges til et slikt verv. Vi må stile så høyt vi kan. Han synes ikke vennene bør tillegge begrensninger så stor betydning – som at man kanskje ikke er i stand til å delta på råds- eller årsmøter. For hvis vennene gjør det, så vil det svekke grunnbegrepet om at alle er villige til å utføre bahá'í-tjeneste i administrative organer. Og da kan vennene fristes til å stemme på dem som på grunn av sine livskår eller uavhengige midler står friere til å komme og gå, men som er dårligere egnet til å tjene. 17

Fra et memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighets Hus

I en av sine tavler fremsetter 'Abdu'l-Bahá en uttalelse som også er av betydning for dette spørsmålet. Han sier der at en velger bør treffe sitt valg blant dem som har et godt ord på seg i vide kretser.

Ved enhver form for valg er det ikke til å unngå at verdige personer ikke blir valgt, helt enkelt fordi de ikke er kjent av mange. Dette gjelder for systemet med nominasjon og valgkamp så vel som for bahá'í-systemet. Men det er ikke dette som er poenget. Å bli valgt inn på et råd er, fra et bahá'í-synspunkt, ikke en rett man har krav på eller en ære man bør etterstrebe. Det er en plikt og et ansvar man kan bli kalt til. Hensikten er at de som blir valgt til et råd, bør være de verdigste til denne tjenesten. Det betyr ikke og kan ikke bety at alle verdige vil bli valgt.

Det er å vente at i fremtiden ... vil det finnes svært mange personer med de egenskapene som gjør dem skikket til tjeneste i åndelige råd. Av disse kan bare noen få bli valgt på en og samme tid. Det er også å vente at gjennom opplæring i og erfaring med gjennomføringen av bahá'í-valg og ånden i dem vil de enkelte velgere ha øket bevisstheten om sitt ansvar for å stemme kun på dem som tilfredsstillende de kravene Beskytteren har skissert. De vil derfor se det som sin stadige plikt å gjøre seg kjent med personlighet og evner hos dem som er aktive i samfunnet slik at de, når tiden for et valg kommer, allerede vil ha visse begreper om de menneskene som de må velge blant. 18

3. Valgenes upolitiske karakter

Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi

Vokt dere! Vokt dere, at ikke den stinkende lukten av partier og folk i fremmede land i Vesten, og deres fordervelige metoder, så som intriger, partipolitikk og propaganda – fremgangsmåter som er avskyelige endog i navnet – noensinne skal nå bahá'í-samfunnet, utøve noen som helst innflytelse på vennene og således gjøre ende på all åndelighet... 19

Man bør holde sin stemmegivning hemmelig. Det tillates ikke å gjøre noen som helst hentydning til enkeltpersoners navn. Vennene må unngå politikernes onde metoder og avskyelige fremgangsmåter. De må vende seg helt og fullt til Gud og delta i valgene med rene motiver, åndelig frihet og et helliggjort hjerte... 20

La dem vise den største årvåkenhet, slik at valgene blir gjennomført fritt, på alle steder og med hemmelig stemmegivning. Enhver form for intrige, bedrag, hemmelig forståelse og tvang må stoppes og er forbudt. 21

Bahá'í-samfunnets styrke og fremgang beror på at det velges rene, trofaste og aktive sjeler... Stemmesamling avskys.... 22

Fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Som du meget godt vet, er fremgangsmåten ved bahá'í-valg fullstendig forskjellig fra de metoder og den praksis som anvendes av politiske systemer. Den elskede Beskytteren har påpekt at om vi skulle følge politikernes fremgangsmåte ved våre bahá'í-valg, vil det oppstå misforståelser og uoverensstemmelser, det vil følge kaos og forvirring, det vil bli ufred

alle vegne og Guds stadfestelser vil opphøre for vedkommende bahá'í-samfunn. I betraktning av disse alvorlige advarslene må man utvise den største omhu slik at bahá'í-valgenes renhet og åndelige preg blir opprettholdt og bevart.

Når man ser noen uerfarne eller umodne bahá'íer gi seg av med valgagitasjon, enten åpent eller i det skjulte, bør man, så langt fra å la seg friste til å gjøre som dem, besluttsomt reise seg og bidra, via de riktige administrative kanaler og prosedyrer, til å utrydde slike tendenser og til rense bahá'í-samfunnet for slike onde påvirkninger. 23

... bahá'íene – og særlig fremstående bahá'íer – bør unngå alt som kunne skape et feilaktig inntrykk og gi opphav til beskyldninger om valgagitasjon fra uvitende bahá'íer. 24

4. Ingen nominasjon

Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi

Å omtale personer før valget ville etter min mening gi opphav til misforståelse og uoverensstemmelser. Det vennene burde gjøre, er å bli grundig kjent med hverandre, utveksle synspunkter, omgås i utstrakt grad og innbyrdes diskutere hvilke krav og egenskaper som er aktuelle for et slikt medlemskap, uten å henvise til eller henvende seg til bestemte enkeltpersoner, hvor indirekte det enn måtte skje. Vi bør avholde oss fra å påvirke andres mening.... 25

... bruken av nominasjon, som er så skadelig for atmosfæren i et stille og andektig bahá'í-valg, betraktes med mistillit. Grunnen er at i et organ som under de nåværende omstendigheter ofte utgjør et mindretall av samtlige valgte delegater, gir nominasjon majoriteten full adgang til å nekte velgerne den retten Gud har gitt dem til kun å stemme på dem som de etter

sin samvittighetsfulle overbevisning ser på som de verdigste kandidatene....

26

Når det gjelder bruk av nominasjon i bahá'í-valg, så mener Beskytteren bestemt at dette er i grunnleggende uoverensstemmelse med ånden som burde besjele og lede alle valg holdt av bahá'íene, de være seg av lokal eller nasjonal karakter og betydning. Faktisk er det fraværet av en slik praksis som særpreger fremgangsmåtene ved bahá'í-valg og utgjør deres fortrinn fremfor de metodene som vanligvis forbindes med politiske partier og grupperinger. Siden bruk av nominasjon altså står i motsetning til bahá'í-administrasjonens ånd, bør den forkastes totalt av alle vennene. For ellers vil bahá'í-velgerens frihet til å velge medlemmene av et bahá'í-råd komme i alvorlig fare, og veien vil ligge åpen for at personligheter kan dominere. Og ikke bare det, men nominasjonsvirksomheten i seg selv fører til sist til at det dannes partier – noe som er fullstendig fremmed for Sakens ånd.

I tillegg til disse alvorlige farene har bruken av nominasjon den store ulempen at den dreper tiltaksånden og lysten til egenutvikling hos den troende. Faktisk har fremgangsmåtene og metodene ved bahá'í-valg som ett av sine vesentlige siktemål å utvikle ansvarsfølelsen hos den enkelte troende. Ved å understreke nødvendigheten av at han bevarer sin fulle frihet i valgene, pålegger de ham å bli et aktivt og velinformert medlem av bahá'í-samfunnet der han bor. For å bli i stand til å ta en klok avgjørelse under valget er det nødvendig for ham å stå i nær og stadig kontakt med alle sine medtroende, å ha føling med alle lokale aktiviteter, de være seg av undervisningsmessig, administrativ eller annen art, og å delta fullt og helhjertet i virksomheten som drives av lokale så vel som nasjonale råd og komiteer i landet. Det er bare på denne måten en troende kan utvikle en virkelig sosial bevissthet og tilegne seg en virkelig følelse av ansvar i anliggender som angår Sakens interesser. Bahá'í samfunnsliv gjør det altså til en plikt for enhver lojal og trofast troende å bli en in-

telligent, velinformert og ansvarlig velger, og det gir ham også anledning til å heve seg til en slik stilling. Og siden bruken av nominasjon hindrer utviklingen av slike egenskaper hos den troende, og i tillegg leder til korrumperting og partivesen, må den forkastes fullstendig i alle bahá'í-valg. 27

Valgene gir, særlig når de holdes hvert år, samfunnet en god anledning til å bøte på en eventuell mangel eller ufullkommenhet som rådet måtte lide av som et resultat av medlemmenes handlinger. På denne måten er det skapt en trygg metode for å få en stadig kvalitetshevning og -forbedring av nivået hos bahá'í-rådenes medlemmer. Men slik det allerede er blitt sagt, bør man under ingen omstendighet sette likhetstegn mellom det lokale rådet som institusjon og de personlige kvalifikasjonene hos de medlemmene som utgjør det, eller vurdere rådet bare ut fra dem. 28

Fra et memorandum skrevet av Det Universelle Rettferdighets Hus

Den grunnleggende forskjellen mellom kandidatsystemet og bahá'í-systemet er at i det førstnevnte er det enkeltpersoner, eller de som nominerer dem, som avgjør at de burde plasseres i en maktstilling og foreslår at de selv skal bli valgt til den. I bahá'í-systemet er det velgermassen som tar avgjørelsen. Dersom en person stiller seg til offentlig skue på en pralende måte og synes å ha til hensikt å få folk til å stemme på seg, så betrakter velgerne dette som innbilskhets og tar anstøt av det. De lærer å skjelne mellom en som er godt kjent som et utilsiktet resultat av aktiv tjeneste for samfunnet og en som stiller seg selv til skue bare for å sanke stemmer. 29

5. Deltagelse i valg

Fra brev skrevet av Shoghi Effendi

Disse lokale åndelige rådene vil måtte velges direkte av vennene. Så langt fra å holde seg på avstand og innta en likegyldig eller uavhengig holdning, bør enhver erklært troende som er 21 år eller eldre, betrakte det som sin hellige plikt å delta på en samvittighetsfull og omhyggelig måte i å velge, befeste og sørge for en effektiv drift av sitt eget lokale råd. 30

Jeg ville heller ikke se noen innvendinger mot at delegater som ikke har noen mulighet for å reise til stedet for bahá'í-årsmøtet, gis rett, og som en siste utvei endog plikt, til å sende sine stemmer... Det bør imidlertid gjøres klart for alle valgte delegater – og om det bør de få stadige påminnelser – at det er et hellig ansvar og ganske visst å foretrekke at man om mulig deltar personlig i årsmøtesesjonene, at man deltar aktivt i alt som drøftes på møtet, at man etter hjemkomsten gjør sine medarbeidere kjent med hva de forsamlede representantene for de troende i Amerika har fått utrettet, hva de har besluttet og hvilke forhåpninger de nærer. 31

Jeg synes jeg nok en gang må bekrefte hvor uomgjengelig viktig og nødvendig stemmeretten er – et hellig ansvar som ingen erklært troende i voksen alder burde være berøvet... Denne særlige rettigheten som den troende har, hverken medfører eller innebærer at vedkommende har plikt til å avgi stemme dersom han mener at forholdene han lever under ikke rettferdiggjør eller tillater at han utøver denne retten på en forstandig og skjønnsom måte. Dette er en sak som bør overlates til den enkeltes avgjørelse etter egen samvittighet og eget skjønn.... 32

Fra meddelelser skrevet av eller på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus

Når det gjelder delegatenes deltagelse på årsmøtet, bør det nasjonale rådet påpeke at det er ønskelig at vennene bærer utgiftene selv. Hvis en delegat ikke selv kan dekke utgiftene ved å delta på årsmøtet, bør det nasjonale rådet oppmuntre det lokale rådet eller de troende i vedkommendes valgdistrikt til å gjøre det, slik at det nasjonale rådet forespørres om å vurdere å tilby økonomisk bistand bare når det ikke er midler å få fra noen av disse to kildene....

33

Det kreves ikke noe minimumsantall av stemmesedler for at et valg skal ansees som gyldig, hverken for et lokalt råd eller når det gjelder delegatene til et årsmøte. Det er likevel ønskelig at alle kvalifiserte velgere deltar, og deres råd bør oppmuntre alle de troende til å gjøre det....

34

Vanligvis er det slik at dersom en delegat til et nasjonalt årsmøte er ute av stand til å betale sine egne reiseutgifter, bør det nasjonale åndelige rådet oppmuntre de troende i vedkommendes valgdistrikt til å dekke utgifter av denne typen. Hvis man ikke kan få midler fra denne kilden, kan det nasjonale åndelige rådet forespørres om å vurdere å tilby økonomisk bistand. Det nasjonale rådet har ingen plikt til å gjøre det. Det kan velge å betale bare en del av reiseutgiftene for en delegat, som for eksempel det hjemreisen koster....

Rådgiverne bør ikke nøle med å henlede det nasjonale åndelige rådets oppmerksomhet på behovet for å fremme en mannjevn deltagelse på årsmøtet fra delegatenes side eller med å tilby veiledning om verdien av å sørge for økonomisk støtte til delegater. Dessuten bør rådgiverne, gjennom hjelpe-rådsmedlemmene og deres assistenter, understreke overfor samfunnet hvor verdifullt det er at de troende i hvert distrikt sørger for økonomisk støtte til den delegaten de har valgt til å delta i drøftingene på det nasjonale årsmøtet. Det bør også

understrekes at hver delegat har et viktig ansvar for å avgi stemme pr. post dersom vedkommende er ute av stand til å delta personlig. 35

6. Det nasjonale åndelige rådets rolle

Fra brev skrevet av eller på vegne av Shoghi Effendi

Retten til å gi delegatene sete på årsmøtet, det vil si til å avgjøre hvorvidt delegatene på et gitt årsmøte har gyldig legitimasjon, og retten til å avgjøre hvem som har adgang til å stemme, ligger i siste instans også hos det nasjonale åndelige rådet... 36

Han mener at det nasjonale åndelige rådet har all rett til å granske stemmesedlene dersom det hersker noen tvil om at valget er blitt gjennomført på riktig måte. Med «oppbevaring» av stemmesedlene menes at de blir oppbevart i det nasjonale arkivet. 37

Kildehenvisninger

1. 27. februar 1923 fra Shoghi Effendi til bahá'íene i Østen, oversatt fra persisk.
2. 23. februar 1924, skrevet av Shoghi Effendi til bahá'íene i Amerika, trykt i *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932* [rev. utg.], (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), s. 65.
3. 12. august 1933, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *The National Spiritual Assembly*, samlet av Det Universelle Rettferdighetens Hus (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1972), s. 24.
4. 25. desember 1938, skrevet av Shoghi Effendi til bahá'íene i De forente stater og Canada, trykt som *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1984), s. 26.
5. Fra et brev av 24. september 1973 til et nasjonalt åndelig råd.
6. Fra et memorandum av 18. juni 1980 til Det Internasjonale Undervisningscenter.
7. Tilføyd med Shoghi Effendis håndskrift til et brev av 27. desember 1923 skrevet på hans vegne til Nasjonalt Åndelig Råd for India og Burma, trykt i *Dawn of a New Day* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, [1970]), s. 4.
8. 23. februar 1924 til bahá'íene i Amerika, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 65.
9. 3. juni 1925 til delegater og gjester ved det nasjonale årsmøtet for bahá'íer i De forente stater og Canada, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 87-88.
10. 27. mai 1927 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 136.
11. Tilføyd med Shoghi Effendis håndskrift til et brev av 11. august 1933 skrevet på hans vegne til en troende, trykt i *Bahá'í Institutions* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), s. 71-72.
12. 25. desember 1938, trykt som *The Advent of Divine Justice*, s. 35.
13. 1. juli 1943 til Nasjonalt Åndelig Råd for Persia – oversatt fra persisk.
14. 15. november 1935 til noen troende, trykt i *The Local Spiritual Assembly*, samlet av Det Universelle Rettferdighetens Hus (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1970), s. 9.

15. 27. mars 1938 til en troende, trykt i *Dawn of a New Day*, s. 200-201.
16. 10. juli 1939 til en troende, trykt i *Directives from the Guardian*, samlet av Gertrude Garrida (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), s. 23.
17. 24. oktober 1947 til Nasjonalt Åndelig Råd for De britiske øyer, trykt i *Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'í Community of the British Isles* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981), s. 207.
18. 16. november til Det Internasjonale Undervisningscenter.
19. 30. januar 1923, skrevet av Shoghi Effendi til et åndelig råd – oversatt fra persisk.
20. 16. januar 1932, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et åndelig råd – oversatt fra persisk.
21. 8. mars 1932, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et lokalt åndelig råd – oversatt fra persisk.
22. 9. april 1932, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et lokalt åndelig råd – oversatt fra persisk.
23. 6. desember 1971 til en troende.
24. 15. april 1986 til et nasjonalt råd.
25. 14. mai 1927, skrevet av Shoghi Effendi til det åndelige rådet for Akron, Ohio, trykt i De forente staters *Bahá'í News Letter*, nr. 18 (juni 1927), s. 9.
26. 27. mai 1927, skrevet av Shoghi Effendi til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 136.
27. 4. februar 1935, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, trykt i *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria*, bind 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1982), s. 87-88.
28. 15. november 1935, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til noen troende, trykt i *The Local Spiritual Assembly*, s. 9-10.
29. 16. november 1988 til Det Internasjonale Undervisningscenter.
30. 12. mars 1923 til bahá'íene i Vesten, Japan og Australasia, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 39.
31. 24. oktober 1925 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 91-92.

32. Tilføyd med Shoghi Effendis håndskrift til et brev av 28. april 1935 skrevet på hans vegne til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932-1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Committee, 1947), s. 3-4.
33. Fra et brev av 9. februar 1967, skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd, trykt i *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File*, samlet av Helen Hornby (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1983), s. 143.
34. Fra et brev av 10. juli 1980 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd.
35. Fra et memorandum av 14. november 1988 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til Det Internasjonale Undervisningssenter.
36. 29. januar 1925, skrevet av Shoghi Effendi til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater og Canada, trykt i *Bahá'í Administration*, s. 80.
37. 14. mars 1947, skrevet på vegne av Shoghi Effendi til rådet for Australia og New Zealand, trykt i *Letters from the Guardian to Australia and New Zealand, 1923-1957* (Sydney: National Spiritual Assembly of Australia, 1970), s. 66.